

Szerkesztőségi iroda:

Rimaszombat, temető-utca 12. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bérmertetlen levelek nem fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASARNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonezi-utca 24. sz. Rábely Miklós könyvnyomdájában. — Ide intézendők a kiadóhivatali illető előfizetési pénz-, hirdetésny- nyilttér- és felszólalások.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos peitör tér-fogata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont” kiadóhivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönbén minden hazai postahivatal. Az előfizetések legezelszerűben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

. ?

Azért tettük e cikk fejére azt a nagy kérdőjelet, mert kérdezni akarunk valamit, de nem tudjuk kitől s a mit mi kérdezzünk, annak története van.

Nincs keserveesebb állapot a fejtelenségnél. Az állam megbuknék, a megye tönkremenne, a város fenekesül felfordulna, ha nem volna feje, — ha nem volna egy arra való egyén, kinek kezében összpontosulnának az alkotmányos hatalom szálai.

De nem a vármegye és város fejéről van most szó, mert azt tudjuk és látjuk, hogy a megye és város erélyes kormányzó kezek közt élnek és virágznak. Elénekeltek szép énekszóban, hogy városunkban minő hatalmas nyomai látszanak máris az erélyes kormányzásnak, s örülünk, hogy ez így van, mert a társadalmi viszonyok rothadt állapotát, csakis az ellensúlyozhatja valamennyire, hogy az idegen Rimaszombatban legalább rendet talál.

Lapunk megelőző számában fel volt említve, hogy nálunk tulajdonképen két különálló társadalmi osztály fejlődik, s félni lehet attól, hogy e két osztály egymástól elkülönítve lassankint megerősül. Ez ellen küzdenünk kell teljes erőnk-ből. A mód, melyet e két osztály egybeolvasztására használni kell, nyílt kérdés.

Részünkről azt tartjuk, hogy társas életünk központja: a kaszinó oka ez elkülönítésnek. A kaszinói élet annyi nemes szórakozást nyújt, annyi élvezetet szerez tagjainak, hogy egyáltalán nem csudálkozhatunk azon, hogy a szórakozási vágytól ösztönzött emberek naponként tömegesen keresik föl. És mindaz, a mit a kaszinóban találunk (olvasás, társalgás, kártya és tekejáték mulattatóbb nemei) méltók arra, hogy azok mellett a mindennapi élet gondjaival megterhelt ember kellemesen kipihenje magát, gondjait felejtse. — Helyesnek tartjuk, hogy intelligenciánk, ha mulatni akar, a kaszinót keresi fel; inkább ezt, mint oly helyeket, melyek az erkölcsi élet megmételtyezésére szolgálnának.

De a megszokás előbb-utóbb törvénnyé válik, melynek az emberek inkább engedelmeskednek, mint a curia döntvényeinek, s a kaszinóban való időtöltésnek minden előnye mellett

megvan az a rossz következménye, hogy társaséletünk így nemcsak egyoldallúvá, hanem egyhangúvá is lesz. Mert a szórakozás is mindig egyforma, ugyanaz.

Van azonban egy mód, melynek segítségével változtathatunk a dolgon, tegyük lehetővé azt, hogy a kaszinó termeti hetenkint egyszer közönségünk mindkét nemét magába fogadhassák. Rendezzünk körestélyeket — még pedig olyanokat, melyek az eddigieknél magasabb színvonalon állanak, nemcsak az ifjuságot boldogító táncszal, hanem zenei, szavaló előadásokkal, felolvasásokkal egybekötve, hogy a közönség érettebb koru része is némi szellemi élvezetet találjon.

Rimaszombat egy kis főváros: vannak írói, költői, zenei talentummal bőven megáldott egyénei, van diadaloszorított dalköre, tehetséges műkedvelői, sőt a magasabb tudományoknak is vannak nemesek képviselői, de művelői is.

És a városnak annyi erkölcsi értékű gazdagsága elszórtan él, téletlenségre van kárhozzátva! A dalkör közeledik a végelgyengüléshez, a műkedvelő-társulat évenként egyszer mozog — de csak mozog és nem halad!

Pedig hisszük, hogy a kaszinó érdemes igazgató-ága örömmel nyitná meg termeti egy oly mozgalom számára, mely a társadalmi tényezők összerakódását előzná.

Csak hogy ott van a nagy kérdőjel: ki az városunkban, a ki társas életünket újjalakítani képes?

Az egyénnek, ki a feladat megoldására vállalkoznék, intelligensnek és népszerűnek kell lenni. Csak a műveltség és népszerűség imponálhat, csak e két tulajdonsággal bíró ember tudna meghonosítani egy oly intézményt, mely Rimaszombatot kivéve, hazánk minden kis városában meg van és virágzik: egy egészséges társadalmi életet, mely a fentebb elősorolt műveltségi tényezőket összeolvasztaná.

Pedig művelt és népszerű egyéneink vannak, kik társadalmi állásuknál fogva is hivatva volnának társaséletünk vezérei lenni.

Miért maradnak hát közkatonák azok, a kik vezérek lehetnének? **Censor.**

A fővárosból.

Budapest, 1888 szept. 26.

„Hiába Pest, csak Pest, tagadhatatlan!”
Igy kiáltott fel ezeltől vagy 40 évvel Petőfi. Negyven esztendő! Az Budapest életében egy új, fényesebb és dicsőbb kort alkotó időszak. Hogyne ismételné ma már öntelt kebelével az ember Petőfi szavait. Mindenütt csillogás, ragyogás, melybe beletéved a lélek, elkáprázik a szem. — Istenem! beh szép az élet!

Lám! ilyenek vagyunk mi, a külső elragad, s azért szívesen elfeledjük a belső rutságait. Pedig, hogy nem mind arany — a közmondás szerint — a mi fénylik, nem mind tiszta ragyogás az, ami szmünkbe hat, azt csak Török János uram tudná megmondani, meg azok a néma élettelen alakok, miket felpuffadt, összetört testtel dob partra a tüköt híven őrző vén Duna. — Hát hiszen régen megmondotta már azt a böles, hogy a fény ninesen árny nélkül.

A minap egy elkeseredett bérkocsist hallottam, a ki nagy hangon panaszkodott egy fa mellett összekuporodott közszolgának. Tele volt a szíve sötétséggel s azt hánytá ki magából illetéknépen: Az urak azt hiszik, hogy mi szamarak vagyunk, pedig ők még nagyobb szamarak. Ugyan mi kényszeríté azt az együgyű embert erre a goromba nyilatkozatra? Szocializmus, nem te tenyegetsz?

Nem, nem lehet! Hiszen nem oly hőbortos a mi népünk. Olyan szépen meg tud itt félni ur és szolga, ellenzéki meg kormányparti kortes. — Tanuja a tegnapi képviselő-választás. Felmentem egy kicsit a régi városházára, a hol a szavazás folyt. Azt írják a lapok, hogy nagy volt a lelkesedés. Micsoda? Kis városba nézék meg, hogy tudnak orditozni a bepálinkázott atyafiak. Hanem a Kaas-párt igazán derűs hangulatban volt. Tehát még sem bukott el jelöltjük! No mert nem októberben történt a választás, mint a multkor irtam. Most még meleg van, nem fagyaszt a dér. — De felsült ám a kormány, szegény Steiger úgy járt, mint boldogult Frigyes császár, a ki a javulás folytonos tünetei között halt meg. — ő a győzelem folytonos kilátásai között bukott el. — Hogy az olyan nagy számító ész is tévedhetett, minő a Kautz Gyuláé!

Olvasom, hogy csakugyan kinevezte a király Csákit kultuszminiszterré. Szörnyű nagy az öröm a zsidók között. Allitól a Rottschild aranyai is beleszóltak volna a Tisza választásába, mert hogy az új vallásügyi miniszter a zsidó-keresztény házasság apostola De sokat is tudnak beszélni!

T Á R C Z A.

Ültem a rét...

Ültem a rét zöld pázsitján,
Üde forrás habja mellett,
Mig felettem fent az égen
Átvonult az őszi felleg.

Átvonult, s a nap sugarát
Eltakarta fátyolával.
Lomha fellő lomha árnyán
Oh az a fény nem hat által.

Pusztá a táj, völgye, halma,
Áll kifosztva, hervadottan,
Levélét a lombos ág is
Földre ejti lassan-lassan.

Völgyi esermely tiszta habja
Halkan suttog, mintha félne
Elárulni azt a titkot,
Mig esevegne, mig regélne.

Azt a titkot, azt a mélyet,
A kikelet búvós titkát:
Mit beszélnek a virágok
Kelyheiket ha kinyitják.

Mit beszélnek a szellőnek,
Ha szeliden száll felettek;
S ez mit suttog a virágnak
Hogy lágy szirma kéjbe reszket.

Kis madárka fent az ágon
Félve kel ma búvós dalra,

Hogy kivirul, hogy kizöldül,
Ujra a táj völgye halma.

S ha kivirul, ha kizöldül,
S ha kihajt tán búvós dalára.
Kétszer hal meg, lomb virágnak
Annál fájóbb lesz halála.

Hallgass, hallgass elkésett dal,
Ne zavard, ne, azt az álmot.
Nyugta ez álm, édes,
Oh ne keltsd fel a virágot.

Borsody Béla.

Két verskötet.

(Nefeletjs. Erzsike emléke. Irta: Lőrinczy György Rimaszombat 1888. — Zengő bokor Irta: Szuhay Benedek Miskolcz 1888.)

Csak a mult hetekben, majdnem egy időben jelent meg két költemény-füzér, mely hangja s tartalmánál fogva birkit, szerzőinél fogva azonban kiváltságos Gömör-megye művelt és irodalomkedvelő embereit érdekli. — Megyénk, melynek bajló tájéka, történelmi nevezetességű hegyei, fésztői váromladékai annyira tulják fokozni az ideális lélek föllengését, általában kedvez a költői gondolatok fogantatásának, s csak a hír s Gyöngyössy uram óta is — eltekintve a rimpengetőktől — szépszámu s nagy nevű gömöri vagy innen eredt írakkal találkoztunk abban a koszoruban, mit a nemzet a magyar nyelv és irodalom örök hátlára kötelező művelőiből összeállított. Ott vannak egyebek között, hogy csak azokat emlitem, a kik hirtelen eszembe jutnak: Tompa Mihály, Tóth Ede, Szentmihály Alajos, Mindzsentí Gedeon, Décsi Sámuel, Vályi Nagy Ferencz Terhes Sámuel, Petrovics Ede, Pakh Albert, Berecz Károly, Török Kálmán, Pósa Lajos,

Kiss József, Gáspár Imre, Bodon József stb. — A rimaszombati gymnasium egy régi, mint új szervezetében, ezek közül nem egynek keblében ébresztette fel az isteni szikrát, a mely később egy országot, egy nemzetet elárasztó dicsőséges fényre nőtte ki magát. — Itt próbálgatták, mint az ifju Ikarus, a lélek repdeső szárnyait, de a költői érzelmek felcsapódó lángjai nehogy megolvastották volna az ő szárnyaikat, sőt inkább még magasabba emelő lendületet kölcsönöztek nekik. A kis patakparti Múzsahajlék kedvezet tanyája lön Apollónak, s hogy a gondtalan örömök emez üdítő forrás-helyét meg a közelmúltban sem hagyta el, arra nézve épen a fentemlített két költemény-füzér szolgál eklatans például, melynek szerzőit — merem állítani — ott szállta meg legelőször az ihlet, mint nyíló rózsaszirmot az az első kivillanó napugár.

Mégis, mily különbség a kettő között! Mosolyogva fogad az egyikben Erato, zokogó busongással a másikban Elegeia; mászkosorút köt az egyik, gyászkoszorúra hullatja fájdalmas könnyeit a másik. Innen a két kötet eltérő hangja, tartalma, iránya. A „Zengő bokor” költője szinte kérkedik boldogságával; a „Nefeletjs” dalnoka nem talál balsamot duló kinjaira. — Egyik olyan tulzás, mint a másik, mert a fehér lilomnak is van fekete árnyéka, s a sötét koporsón is kell, hogy előmöljék a megnyugvás szelid fénye. A költő kedélyének folyását azonban nem lehet igazolni; ha egyszer felzavarja akár a mámorba ringató öröm, akár a kétségbeesett fájdalom; — nines okunk kárhozzátni a hangot, mely a dalos ajkakon, vigalomban elmerülve, vagy siralomban jajongva megjelen. — Fáj az, hogy a kedély hullámzó tükrére ne kerüljön a mélység iszapja, hanem, mint napfény az üvegen, ugy szűrődjek át azon a tiszta érzelem valódisága. — E tekintetben nines kifogásom a két verskötet ellen. — Hy m fi az, újabb kiadásban. Egyik a Kesergő szerelem, másik a Boldog szerelem könyve, s csudálatos még megjelenésükben is következetesek vol-

Lám a krao-leányról is, a kit most az állatkerben mutogatnak, mennyi mindenfélét képtelen híreket terjesztettek. — Hogy az majom-ivadék, egy kézzelfogható bizonyíték a Darwin elmélete mellett. — Félig még majom, félig már ember, Szörös teste az állatra mutat, de intellektuális fejlődése az embert gyaníttatja. Az anthropologus Török Aurél vetett véget a találgatásoknak, kimutatván, hogy az földokos anyától született sajátosság fejlődésű lény, nem utolsó, de nem is első: volt már olyan több is, pl. Németországban egy egész család.

A krao-leány mellett saloniki vendégeink képezték az általános érdeklődés tárgyát. Magam is láttam, amint egyszer hosszú kocsisorban vonulak el szemem előtt. Férfias, naptól barnított arcok, nagy, melázó szemekkel s élénk, mozgó testalkattal. A nők bájoló természetükhöz elhozták tüzes szemekben a déli nap ferró hevét is. E ragyogó szemekben láttam azt, amit hallani nekem nem adatott, t. i. beszédes ajkaiknak magasztáló eszevegését tündérszép fővárosunkról. Csak aztán állandóan ide tudnók hódítani Keletet! Ne irigykedj te vén Bics! Ócska vagy már, nyugalomba tesznek. Az csak Rómának jutott osztályrészül, hogy örök városnak nevezze.

A színházakban most sorba jönnek az őszi újdonságok. — A nemzeti színház kezdte meg Stuart Mária-val, s folytatja a népszínház a pajkos, féktelen Szedte vedte nagysámmal — Persze, ezt az isteni Ilka játssa. Ki is tudna úgy féktelenkedni, mint ő? — Hanem a druszájával ugyan megjírta Jászay Mari. Mikor először fellépett ez újabb alakításában, a lapok kritikai esodálatos egyértelműséggel nem helyeselték. — Történt pedig, hogy a második előadást nem lehetett megtartani, mert a művész beteg lett. — Rossz nyelvek (kérem pletyka város ez a Budapest) azonnal terjesztették nagy titokban, hogy a kritika miatt van baja. No de ilyet! Azért is megmutatta az érzékeny művész, hogy semmibe sem veszi a kritikát. Mert mi lehetne más földadata ennek vele szemben, mint a hódoló dicséret? Ugyan, ugyan, mi nem jut eszembe! De a párbajozni kész Nagy Imre adta rá az alapot.

Szemléltő.

Innen-onnan.

Rohan az idő, minden nap egy nagy lépéssel közeledünk a természet kimúlásának szomorú valójához és a — krupliásához.

A napsugár, mely nem régebbé még tüzet szórt a föld virágos palástjára, nemsokára elveszti hevét s üde zöld levelek helyett sárgult, dör-ütött lombokon törlik meg.

Daru, gólya, fecske s megannyi szárnyasai a levegő-égnék elhagyják a már nem nekik való tanyát, melegebb hazába költöznek, hol szebben nyílik a rózsa, hol esengő dal tölti a határt.

Erdő, mező, mely a nyalka juhász tülökójának szavát ezer hangra törölve adta vissza: elveszti dicsét, sárgult levelei maradnak zálogul, hirdelve, hogy megérkezett az ősz.

Az úbereziher, mely potlepetten, feledve hevert a szögön, lekerül onnan — kivéve a melyik nincs a zálogházban — hogy hű szolgálatot tegyen gazdájának.

Városunk öntöző-gépe szünetelni fog.

A „rongyos egyet” megalakul, de csak — képzelenben.

Rendőrségünk nagyobb animóval járja az utcákat, mint „abban a nagy melegben!”

Az ügyes bajos dolgok megbeszélésére tág tér nyílik a hosszú estéken, a jó kvalitású — trafik-dohány mellett.

Műkedvelő társulatunk fölbred nyári álmából és belemerül ismét egy hosszú őszi álomba és eljűsza abban a „Buborékokat” és „A cigányt”.

Igen, óh igen!

tak, előbb olvasta azt a közönség, később ezt, s a mi bú, bánat, keserv volt amabban, azt mind kedvre hangoló fényel aranyozta be ennek csapongó lelkesedése, s hatást nem ismerő boldogsága. Így a mindkettőt olvasók lelkében (kinek száma nem kevés) szép harmóniába olvadt össze a fájdalom a boldogsággal. — Emnyit a verskötetek hangjáról.

Mindkét ifju szerző a lyra mezején próbálkoznak, természetesen nemcsak azt kell költeményeikben vizsgálnunk, hogy kedélyöknek minemű állapota nyilatkozik azokban, hanem azt is, hogy milyen érzelmeket költenek fel másokban? hogy kepek-e az olvasóban is rokonhangulatot ébreszteni? — Nem habozom kimondani, hogy az a nyomasztó légkör, melyben a „Nefeletjs” szerzője él, s melyből az enyészlet léte áramlik ki, — bizonyos kintó sulyfal nehezdedett lekemre, s a benne levő költemények olvasásakor nem találtam meg azt a felemelő gyönyört, melynek előidézése elvégre is legszebb, legmagasztosabb ezéja a lyrának. — Jobban, sőt több helyen igazán szívemhez szólt a „Zengőbokor,” melynek kellemes összhatását néhány homályos kép s a forrongó érzelmeknek itt-ott felszínre jutó zavarossága akayályozta meg némileg.

Lőrinczy egy körben mozog, minden érzése a fájdalomban olvad fel, s mint „multján busan merengő agg” nélküli az élénkségek ama tüzeit, mely a bánatban elalélt szív ereit is elevenebb lüktetésbe hozza. — Szuhay változatosabb, több irányban nyer a külhatásoktól ihletet, keble langoló érzelmeiben összeolvastt eget-földet, virágot, töviset, piros hajnalnyit s éjjeli sötétséget. — Ezért — ha jóslnom lehet — sokkal többet várok Szuhay tarka, változatos költeményeitől, mint Lőrinczy egyoldalú lyrájától. — A Szuhay dalos lelke előtt a nagy természet, az egész világ zsong-bong, s ennek minden hangja egy-egy dalt esörgedező forrás fejévé lesz kebelében. — Lőrinczyt egy sötét vágy gyöttri, melyet mint fekete gyászfényt borít maga körül mindenre.

Három meg három: hat. Ezen felállított tétel igazságán, úgy hiszem, éppen úgy ninesen mit esodálnunk, mint azon esatorna existenciáján, mely a Sodoma-tóig két oldalról szegi a Lonsenzi-utczát.

De vajjon mit is esodálhatnánk e esatornán?

Talán a sást, a dudvát, mely már annyira benőtte, hogy elég lenne télire egy szegény család nagyreményű — teheneinek?

Igen, óh igen! Ha jól hallottam, parkirozásra fogja felhasználni műkertészünk, melynek színtere a főtér leend.

Valóban nagyszerű ez eszme, gondos esinosítás után fölér legalább is egy jókora nagy — uborkával.

Mint hogy azonban ez, lehet legalább is koholt, úgy hiszem, ha erre nézve megnyugszunk azon édes tudatban, hogy esatornánk disze: a fű, dudva örök időkre esatorna-disz marad.

Ha ez áll, kétszeres lesz a haszon, mely belőle származik.

Először, mert megvédi azon állatkáka, melyek benne feleseperedtek, a hidegtől, másodsor, mert biztosítja részükre a reményt, hogy tavasszal újra felébrednek, újult erővel dalolgtatva monoton nótájukat.

Szép, szép a nóta, nekem ugyan nem kellene belőle — egy szem.

Igen, óh igen.

„Sok az Ádám népe,” — sugja egy hang az Ernő bandájából.

„Nem tudom, hogy élnek meg,” — mormogja egy másik, hóna alá kapva hegedűjét.

„Csak az a Palóczy Kálmán ne jött volna ide Egerből, rendém volna minden,” zokogja fuvolaszerű hangon egy harmadik, elérzékenyülésig törölgetve hasadt hegedűjét.

Csak, csak, én is a mondó vagyok.

Vajjon mi hozhatta ide?

Hát, hát azon kövér remény, mely könnyen laposra köszörülheti megelhetésük próba-kövét.

Ezen nines mit esodálnunk, ha egybevetjük az adóprés alól kikerült bugyellárismunkat szegénységünkkel. Már pedig ha ezt tesszük, könnyen siralmasra fordulhat a nóta.

De föltre ezzel; ne törjünk pálezát előre Palóczy felett. O bizik, már pedig a ki ezt teszi: vagy esalatozik vagy nem.

Egy garantirozott hír szerint Palóczy félingyev fog muzsikálni.

Erneszt — hogy szebb legyen a konkurrenzia — egész ingyen: s igéri, hogy a nyáron át elmulasztott térzenék fejében séta-konzerteket rögtönöz s kilátásba helyezi ezuntal: ha Palóczy a farsangon által is itt marad, fizetésteleenség esetén potyára muzsikálja át a bálakat...

Igen, óh igen!

A jánosi-utca, még mindig a régi, sehogy sem akar ezivilizálódni.

Trotuárja, mely éppen egy évvel fiatalabb Noé dédapjánál, ugynéz ki: mintha a tatárjárásból maradt volna reánk. Emelkedései és esései oly nagyszerűek, hogy bárki is komótusan kitörheti rajta a nyakát — akár egészen. A mellette nyújtózkodó vízvezetékek nyitott öblei különféle illó és nemilló folyadékokat ringatnak keblükön, a nagyszámu muzsafiak palástolhatatlan boszantására.

Országutja, melyen prózai rendtelenségben diszelegnek a különböző nagyságu kövek, a kuesirozóknak valóban nagy gyönyörűséget nyújthatnak, elannyira, hogy bárkinek is ezek közül — gyorsan robogván a koesi — kuesirozást, nagyon könnyen felválthatja egy kis rögtönzött — légi utazás.

Hogy ez így van, oly igaz, minthogy a város, a meglepetéssel határos újításokra készül e helyen.

Igen!

Legelőször is a pinczeablakokat fogja itt ott betömetni — egyenességi szempontból.

Másodsor: a meglévő lepesőzetet szedeti föl — bizonytalan okok miatt.

Harmadsor: a trotuár tyukszem-növesztő köveit küldi száműzetésre, hogy mikor, arról még hallgat a krónika.

Az ő költészete a gyászfényt alatt halovány, a Szuhay a szabad levegőn telipiros. — Ez a kettő között a különbség!

Egyet azonban nem lehet eléggé dicsérnem a Nefeletjsben. Es ez, az érzelmeknek az a csaknem szokatlan közvetlensége, az a föl nem eziozmázott természetesség, mely abban kifejezést nyer, s melyet hiába keresek a Zengő bokorban. — Lőrinczy, ha egyszer túltelt szíve dalra készíti, esündes, mesterkéletlen lefolyást enged a kiesapott érzelmeknek, míg ellenben Szuhay keresett esinnal erőszakolni látszik azoknak szabályos méretek szerint történő hullámvását. Tagadhatatlan! ez utóbbi sokkal művésze sebb, annélkül azonban, hogy az erre való törekvés csak az elme játékává tenné költeményeit, miknek a szívhez semmi közük. — Ekként a valódi kritikus több aesthetikát fog találni Szuhay költeményeiben, de talán igazibb bensőséget a Lőrinczyében. Amazoknak szépségei magukkal ragadnak, elbájolnak, ezeknek közvetlensége lassan-lassan behalózza a kedélyt. — Ott vannak p. o. az Emlékönnyvbe, Ha meghalok, Ószszel, Halottak napján eziműek, egy-egy gyöngyei az igazi érzelm esülőgás nélküli dalba öntésének. Ez utóbbira megjegyzem, hogy utolsó versszaka nem áll a fokozatos emelkedés magaslátár. Ha jól emlékszem, szerző — még mint a „G.-K.” szerkesztője — közzétette ezt lapjában, akkor végső versszaka még nem ilyen alakú volt, de nekem sokkal jobban tetszett. — Szuhaytól egész sorát idézhetem a beltartalmilag is művészi költeményeknek, ott vannak péld. fennszármaló, alkalmi ódái, ezek a nagyfokú lelki ihlettség termékei, a megragadó leírások (Szülőföldem, Margit szigetén, Alföldi képek), az Estefelé ezimű bijos idyll, a Népballada. Mélyen érző keblének busongó szülőttei: Emléksugarak, Barátom halálára, Búcsú. Csapongó szerelme sokszor a keblében nem férhető boldogság szívárványzineiben vész el. Innen az a tarka színvegyület, melyet vers-

Negyedszer: az utczai lámpák számát kettővel megsokszorozza, hogy bebizonyodjék, hogy kétszer négy egészen nyolez és — nem kilencz.

Ötödször: midőn mindezek készen lesznek, egy bérkocsiba fogat, hogy szemmel látható legyen azon igazság, hogy városunk csakugyan halad.

Igen, óh igen.

Osupa öröm végig nézni gyümölcsös piacunkon. A esaszárkörtétől fel az őszi baraszkgig, mindenik gyümölcs oly édesen mosolyog reánk, hogy akarva, nem akarva meg jön az ehetnemsége.

De persze, miat mindenhol, úgy itt is vannak kellemes és kellemetlen jelenetek.

A Zsuzsa asszony, meg az Örsze asszony szomszéd-sága sem tartozik a nagyon kellemes dolgok közé. Mind a kettőnek a sárga irigység sir ki a szeméből, ezífra A. B. C. rejtőzik nyelvük hegyén. Így aztán nem esoda, ha gyakran röktönződik egy kis kedélyes esete-paté, melynek zavarában sokszor megesik, hogy egy-két szemfüles suszterinas megszöktet egy pár piros almát.

No de ez mind kevés azon kalamitásokhoz képest, melyek egész váratlanul köszöntenek be egy-egy gyümölcs-vízit alkalmával.

Ilyenkor aztán jaj annak, a ki éretlen gyümölcsöt árul, elkobozzák a rendőr urak, ha mindjárt aranyból volna is.

El bizony, „mert rőndnek muszáj lönyyi!”

Igen, óh igen! Gömöri Dongó.

Gömör-Kishont t. e. vármegye legtöbb adót fizető bizottsági tagjainak 1889. évre összeállított névjegyzéke.

- 1 Gróf Andrássy Manó nagybirtokos, 10262-12½ kr.
- 2 Dr. Shopper György megyés püspök, 6634-97 kr.
- 3 Gróf Serényi László nagybirtokos, 3820-13 kr.
- 4 *Dapsy Vilmos nyug. curiai bíró, 2995-56 kr.
- 5 Farkas Ábrahám nagybirtokos, 2757-15 kr.
- 6 Bíró Luzsénszky Henrik nagybirtokos, 2692-53 kr.
- 7 Borbély László nagybirtokos, 2540-71 kr.
- 8 Szentiványi Miklós nagybirtokos, 2508-57 kr.
- 9 Radványzsky Károly nagybirtokos, 2102-90 kr.
- 10 Bíró Vay Aladár nagybirtokos, 2098-54 kr.
- 11 Weisz Károly keresk. bérlő, 1831-88 kr.
- 12 Molnár Viktor nagybirtokos, 1708-29 kr.
- 13 Ragályi Ferencz nagybirtokos, 1553-89 kr.
- 14 Heinzlmann Emil vasgyáros, 1497-64½ kr.
- 15 Samarjay János nagybirtokos, 1483-69 kr.
- 16 Hanvay Zoltán nagybirtokos, 1421-89 kr.
- 17 Sárközy Gyula nagybirtokos, 1362-60 kr.
- 18 Dapsy Béla nagybirtokos, 1337-36 kr.
- 19 Szentmiklóssy István nagybirtokos, 1318-88 kr.
- 20 Fáy Barnabás nagybirtokos, 1237-69 kr.
- 21 Bornemisza István orsz. képviselő 1070-16 kr.
- 22 Szentmiklóssy Aladár nagybirtokos, 1059-95½ kr.
- 23 Szilárdy Oktáv nagybirtokos, 1030-69 kr.
- 24 Hanvay Aladár nagybirtokos, 1012-09 kr.
- 25 Dráskóczy László nagybirtokos, 1009-41 kr.
- 26 Heinzlmann Alfréd földbirtokos, 977-19 kr.
- 27 Böhm József fakereskedő, 945-29 kr.
- 28 Vad András földbirtokos, 926-24 kr.
- 29 Szilárdy Béla nagybirtokos, 795-91 kr.
- 30 Vajda Ferdinand földbirtokos, 794-83 kr.
- 31 Szeleczky Dienes földbirtokos, 749-26 kr.
- 32 Fáy Viktor földbirtokos, 748-18 kr.
- 33 *Ifj. Hegyessy Sándor földbirtokos, 731-26 kr.
- 34 Gróf Serényi Béla földbirtokos, 713-80 kr.
- 35 Brones István földbirtokos, 705-11 kr.
- 36 Hámos Árpád földbirtokos, 702-08 kr.
- 37 Kerepessy Márton földbirtokos, 700-76 kr.
- 38 Hevessy József földbirtokos, 693-80 kr.
- 39 Hámos László orszgy. képviselő 684-24 kr.
- 40 Hámos Aladár földbirtokos, 681-70 kr.
- 41 Fáy Gusztáv főispán, 678-21 kr.
- 42 Hevessy Bertalan földbirtokos, 677-52 kr.
- 43 Hevessy László földbirtokos, 656-45 kr.
- 44 Czibur Gusztáv földbirtos, 653-78 kr.
- 45 *Guha Viktor urad. főerdész, 640-64 kr.
- 46 Hámos Antal földbirtokos, 624-37 kr.
- 47 Hevessy Benedek orszgy. képviselő, 616-08 kr.
- 48 *Dr. Marikovszky Gusztáv magánzó, 594-74 kr.

kötetében látunk, élvezzük, de, mint a szívárványt, csak kevés ideig.

Hosszabb lélekzetű költemények irásával még csak kísérletet sem tettek szerzőink, pedig Lőrinczy Nefeletjs regéje azt engedni gyaníttatni, hogy ő ilyennel is megküzdött volna. — Szuhay hosszú és kitaró munkálkodást igénylő ódái, bőven buzgó költői ere szintén amellettt tanuskodnak, hogy ő is hivatva van hosszabb költemények teremtésére, főként ha még előszámlált jó tulajdonaihoz a képzelt meseszöve ereje is hozzájárul.

Nem hagyom említés nélkül a remniscenciát sem, mely mindkét szerző költeményeibe igen élénken előfordul, s azt mutatja, hogy azoknak egynemelyike nagy példák leküzdhetetlen hatása alatt készült. Többet nyitván számban is Szuhay, az ő költeményein inkább érezhető. Nem baj! csak saját érzelmevilágának fénye sugározza be a kölesönvett sokszor csak összetalálkozó, gondolatot. Ez pedig a szerzőkél meg van.

A külalak Lőrinczynél — úgy látom — kevésbé fontos, az sok helyt pongyola, itt-ott kissé érdes. Szuhay erre sokat ad, s költeményei külalkatlag csaknem példászerűek. Rímei esengnek-bongnak, rythmusa lüktet. — Szerintem is, mert ép testben van ép lélek, csak szép alakban lehet szép gondolat.

Enyit a két verskötetéről. En nekem ninesen annyira kifejlett aesthetikai ízlésem, hogy ezt esalhatatlan kritikának nevezhetném. Sőt nem is kritika, egyszerű tolmácsa azon érzelmeknek, melyek bennem a fentebbi kötetek olvasásakor támadtak. Mások másként, tán helyesebben érezhetnek és gondolkozhatnak.

Még egyet. A verskötetek szerzői mindketten barátaim: egyikhez a kölesönös vonzalom, a tisztelet fűz, másokban még a gyermek ösztönszerű érzelével föltalált hű barátot szeretem. Ezek mellett is igyekeztem elfogulatlan lenni.

Szabó József.

- 49 Himos Zoltán földbirtokos, 567-68 kr.
 50 Máriaass Barnabás földbirtokos, 565-51 kr.
 51 Beelik Iván földbirtokos, 551-70 kr.
 52 *Molnár József gyak. ügyvéd 543-12 kr.
 53 Biró Bertalan földbirtokos, 539-39 kr.
 54 Fornét Jenő kir. tszéki elnök, 519-61 kr.
 55 *Gál János urad. igazgató 515-38 kr.
 56 Flasko György földbirtokos, 507-73 kr.
 57 Sebők Pál földbirtokos, 493-98 kr.
 58 *Dr. Markó Sándor kir. közjegyző, 489-24 kr.
 59 Biró Nyáry Sándor földbirtokos, 487-45 kr.
 60 Czibur Pál földbirtokos, 486-40 kr.
 61 Moesz Miksa földbirtokos, 485-92 kr.
 62 Okolcsányi Gáspár földbirtokos, 472-35 kr.
 63 Máriaass Andor földbirtokos, 463-59 kr.
 64 Tóth Endre földbirtokos, 464-46 kr.
 65 Dancs László földbirtokos, 464-31 kr.
 66 Néhrer Mátyás kereskedő, 464-07 kr.
 67 *Madarasz Lajos földbirtokos, 462-04 kr.
 68 Ebeczky Elek földbirtokos, 461-35 kr.
 69 Latinák Sándor földbirtokos, 448-40 kr.
 70 Latinák Frigyes földbirtokos, 448-39 kr.
 71 *Bernáth Gyula földbirtokos, 447-26 kr.
 72 Tornallyay Dezső földbirtokos, 437-81 kr.
 73 Fáy István bérlo, 431-02 kr.
 74 *Szabó Agoston kir. curiai bíró, 430-54 kr.
 75 Braun Mór földbirtokos, 430-03 kr.
 76 Rudnay Károly bérlo, 405-00 kr.
 77 Lukács Béla földbirtokos, 404-69 kr.
 78 *Dr. Török János járási orvos, 401-36 kr.
 79 Tornallyay Zoltán földbirtokos, 393-83 kr.
 80 Szontagh Zoltán főszolgabíró, 388-31 kr.
 81 Molnár Lajos földbirtokos, 381-81 kr.
 82 Dr. Löcherer Tamás kir. járásbíró, 380-82 kr.
 83 Engel Adolf kereskedő, 373-55 kr.
 84 *Madarassy Dezső kir. tszéki bíró, 373-14 kr.
 85 *Id Hegyessy Sándor ügyvéd, 372-05 kr.
 86 *Komjáthy István ref. pap, 367-44 kr.
 87 Hubay László földbirtokos, 364-79 kr.
 88 Ifj. Horváth László földbirtokos, 363-20 kr.
 89 Bjel Mihály bérlo, 357-63 kr.
 90 Kubinyi Kálmán földbirtokos, 357-50 kr.
 91 Fekete Nándor gyógyszerész, 356-98 kr.
 92 *Mészáros Bilint plebános, 347-18 kr.
 93 Sarlay Pál földbirtokos, 346-92 kr.
 94 *Ragályi Géza földbirtokos, 341-66 kr.
 95 *Csider Károly ügyvéd, 340-00 kr.
 96 *Czékus László földbirtokos, 337-68 kr.
 97 Madarassy Gyula földbirtokos, 335-04 kr.
 98 Konyha József nyug. ref. pap, 334-30 kr.
 99 Szentiványi Árpád országgy. képviselő, 329-29 kr.
 100 Gaskó János kereskedő, 322-89 kr.

(Folytatása következik.)

Közönség köréből.*)

Nyilatkozat.

A „Rozsnyói Híradó“ 37-ik számában Kubinyi Géza rozsnyói járási főszolgabíró ur aláírásával megjelent, személyemet illető, kvalifikálhatatlan közleményre állásomnál és körülményeimnél fogva egyebet nem válaszolhatok, minthogy kijelentem: miszerint úgy saját reputációm érdekében, valamint a vezetésem alatt álló iskola hírnevének megóvása czéljából, ellene a törvényes lépéseket megtettem.

Sajó-Gömör, 1888. szeptember 24.

Bencze Samu, polg. isk. igazgató.

A „Gömör-Kishont“ folyó-évi 39-ik számának nyilatkozatát Albini Márton Klenóczról egy nyilatkozatot tett közzé, melyre a közvélemény iránt tartozó figyelemből, illetékes megbízás folytán, következőkben válaszolok.

Méltóságos és főtisztelendő Czékus István püspök ur, a Szalva feyelmi ügyében hozott harmadikú ítélet kihirdetése alkalmával Klenóczra támadt zendülésre vonatkozólag, a tisztai evang. egyházkerület folyó évi kassai közgyűlésén sem mit sem jelentett, sőt, nem lévén a zendülésről közvetlen tudomása, nem is jelenthetett; hanem igenis, elnöki tiszténél fogva a közgyűlés tárgysorozatába fölvetve s a sorrend szerint tárgyalás alá boesátotta Ruthény Béla kishonti esperességi felügyelőnek ez ügyben felterjesztett hivatalos jelentését. Hogy ezen jelentés nyomán mennyi és egyáltalán van-e része a zendülésben Albini Mártonnak is? ezt egyrészt a rimaszombati kir. törvényszék, másrészt pedig a delegált gömöri esperesség bírósága hivatottak felderíteni.

Ez a hivatalosan megállapítható valódi tényállás. Hogy ennek ellenére Albini Márton miről „értésült s meg is győződött?“ ez az ő magán dolga, melynél legfeljebb azt kell figyelembe vennie, hogy sokkal esékélyebb pont ő, minsem róla az egyházkerület közgyűlése különleges jelentéseket vegyen és tárgyaljon.

Midőn azonban nevezett a nyilvánosság előtt feltalakodva, báresak egy pillanatra is, akármilyen viszonyba hozza magát azon érdeműs egyházzfővel, kinek csak árnyékát is megérinteni reá nézve tiltva van; — midőn a kit nemcsak saját egyházkerülete s a magyarhoni evang. egyház egyeteme, hanem az egész ország közvéleményének magasztáló tisztelete vesz körül, azon egyházzfő felé ő; — egy hivatalától feyelmi uton elmozdított Albini Márton nevű becsen, pénzen vásárolt helyen a „ragalmazás és becsémélés“ követ dobja; — ez oly botrányos erkölcsi merénylet, melyet érdeme szerint nem sujthat egyéb, mint — a köznyelvet.

Rimaszombat, 1888. szeptember 24.

Glauf Pál, egyházkerületi jegyző.

Hírek és vegyesek.

Vidonyi József, lapunk munkatársa, rozsnyói posta és táviratújság, a „Rozsnyói Híradó“nak múlt heti számában megjelent s öt közelebről érintő cikkére vonatkozólag, választ küldött be lapunkhoz, melyet közérdekű cikkeink halmaza miatt csak jövő számunkban közölhetünk.

* E rovatban közölt cikkeknél sem tartalmiért sem alakjáért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

Baró Kemény Gábor volt közlekedésügyi miniszter, mint részvétel értesítünk, súlyos betegen fekszik ajnások birtokán. Régi vese-bántalmai támadták meg és pedig oly erővel, hogy állapota aggasztóvá vált.

Hymen Vitális József, helybeli illetőségű budapesti vasuti hivatalnok, a közeli napokban tartotta meg eljegyzési ünnepélyét Tamasi Mariska kisasszonnyal Czegledről.

Áthelyezés. Vajda István kir. járásbírósi napidíj, saját kérelmére ugyanily minőségben a rimaszombati királyi ügyészséghez helyeztetett át.

Halálozások. Súlyos vesztéség érte a lefolyt hét folyamán városunk polgári osztályának két kiváló családját. Mindkét helyről a gondos apát szállította ki a kórházban végzet az elők sorából. Az egyik Patay József volt, kit életének delén, a másik Bodon Gyula kalapos-mester, kit életének nyaraló pontján kísértett ki a könyező rokonság s a számos barát és jó ismerős oda, honnan nincs többé visszatérés, hol elenyészik örökre a fájdalom — a temetőbe. Nyugodjanak békével! A mélyen sujtottakat pedig vigasztalja meg az istenbe vetett bizalom s a hit igaz szava!

Vettük a következő gyászjelentést. Id. Basiliides János és neje valamint gyermekeik: János és Matild özv. Dr. Takácsi Károlyné, — Basiliides Rózi férjezett Tareczky Istvánné férjével és gyermekeivel. — Basiliides Ilona férjezett Lányi Róbertné férjével és gyermekeivel. — Basiliides Kata, — Tóth Lipót s gyermekei, ugyazinté. Gál Lajos és neje valamint gyermekei: Lajos, Emil és István fájdalomtelt szívvel jelentik a forrón szeretett testvér, sógor és nagybátya Basiliides Ignácznak élete 69-ik évében, hosszas szenvedés után, folyó hó 23-án történt gyászos elhunytát. — A megboldogultnak hült tetemei 25-én, délutáni 4 órakor fogják a tiszteletű. kath. templomból az örök nyugalomra tételni. — Béke és az örök emlékezet lebegjen áldott porai felett! — Tiszoloz, 1888. szeptember hó 23-án.

A mi kolczi borkiállítás. Miskolczi tudósítanak, hogy a hét első napján lefolyt borkiállítás tarakozáson felül sikerült legnagyobb látogatásban természetesen a boresarnok részesül, melyben különböző borokat negyvennyolczan állítottak ki, a tisztánimeni borkerület védekének összes borfajából. Voltak tehát egri, miskolczi, gömöri, tokajzempléni stb. termékek. A nagyobb kiállítások közt volt: Andrássy Gyula gróf kinek borkészlete 4000 hectoliter, — további Fekete Károly 1500, Lázár János 2400, Dr. Csáthy Szabó István 930 hectoliter borkészletet. Radányi István, e kitűnő nemzetszaga, ki a kiállításnak egyik főrendezője volt, különböző borokat állított ki, melyek külföldi kiállításokon is díjakat nyertek.

Uj szinpad. A helybeli műkedvelő társulat új szinpadot készítettetett, — mely a mellett hogy új, méreteimél fogva is alkalmasabb a régmél. A rózsá termének több mint egyharmadrészt foglalja el a hatalmas falakotmány, melyen — értesülésünk szerint — már októberben fogják játszani jól káphent műkedvelőink.

Nyustyai levelezők írja: Nyustján folyó hó 23-án, vasárnap reggel 8—9 óra között óriási pusztító tűz ütött ki, 3 eszű és 3 lakház a melléképületekkel égett meg. A tűz valószínűleg gyújtás következtében keletkezett. — Szerenese, hogy oly időben ütött ki a tűz, hogy a lakosság mind itthon volt s hozzá esendős, szél nélküli idő volt, azután a társulat tűzoltósága rögtön a vésztély színhelyén megjelenvén, nagy ügyességgel és kifejtett tevékenységgel sikerült a tűz tovább terjedését lokalizálni. — Megbotránkozást idézett elő azon körülmény, hogy a község tűzoltó-szerel ezen időben a legrosszabb állapotban voltak, egy feckendője van a községnek, mely 550 frtba került. — ez kivétel ujan vétetett meg a lakosság által, tehát községi közös vagyont képez, — és tökéletes használhatatlanná lett, úgy, hogy ha a társulat feckendői meg nem érkeznék, a tűz pusztított volna tovább; ezen feckendő az evang. papnak a kertjében hevert, ott ázott és száradt darabokban egy kerti árokban, annyira, hogy csak a jó Isten gondozta és a nagyérdemű községi előjárásának nem jutott az eszébe, hogy tulajdonképen mi czélra vétetett meg ezen feckendő, — valamint hogy mennyire tartatik be Nyustján a tűzrendőri szabály és törvény, az ebből is kitűnik; pedig Nyustján „szolgabírósg“ is van.

Közbiztonság. A nyustyai tűz alkalmával a magyar kir. esendőség is kiküldött a tűzhöz, és körülbelül déli 12 óráig híven teljesítette kötelességét; este azonban, midőn a hatóság részéről őrség küldetett a tűzhöz, a esendőségnek is ex offo ott kellett volna lenni, már azért is, hogy vajjon a hatóság által kiküldött őrség teljesíti-e kötelességét, de fájdalom, hogy az őrség egy leégett házban pillákozott a zsandár urak szintén kapták magukat, a koresmákba hój dinom danomozni kezdtek s úgy annyira, hogy berugott állapotban 12 embert minden ok nélkül össze-vissza vadostak, köztük asszonyokat és egy ártatlan escesemőt is, három közülök a rimaszombati megyei kórházba kellett bevinni gyógykezelés végett, a többi pedig otthon gyógykezeltet az orvos. Az illető garázdalkodó zsandár ur Nyustyáról már el-reméltetett — valjon milyen lesz az, a ki helyébe jön — reméljük, hogy méltó büntetését igazság szerint megkapja. — Ez arra van hivatva, hogy a személy és vagyoni biztonságát megőrizze. — Szép közbiztonsági órl!

Rovancsolás. Dausbaczy János m. kir. pénzügyi titkár, a helybeli m. kir. adóhivatalnál megtartandó „rovancsolás“ szempontjából a közeli napokban városunkban időzött honnan csak — mindent a legnagyobb rendben találván — három napi időtartam után utazott vissza Besztarcebányára.

Elvi határozatok iparügyekben. A földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium egy nemrég fölmerült esetben kimondta, hogy a „tárgyaló iparhatóság a tárgyalás folyamán alatt megbírságot hozhatja mind azokat, a kik a rend- és a hatóság iránti tisztelet ellen megintés után is vétének.“ A hatóság eme határozatát föllébeznii nem lehet.

Nyomuk vészett. Két köröző levelet függesztetett ki a helybeli kir. Törvényszék bünyenyítő osztálya a közeli napokban. Az egyik Ivanik Géres Mihály sunjáczi lakos, a másik Dancsák János sebespataki illetőségű földművelő személyleírását tartalmazza. Mindkettő lopás bűntettében mondatoit ki vétkesnek s midőn végtárgyalásra került volna a sor, eldóttak kerekét, mely időről fogva, mintha a föld nyelte volna el őket — nyomuk vészett.

„Budapesti Hírlap.“ A „Budapesti Hírlap“nak a hazai művelt olvasó közönség vetette meg alapját. A lap

eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét; minden pártérdek mellőzésevel küzdött nemzetünk- és fajunkért, ez egyetlen jószóval: magyarság! Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely páratlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban maig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hírlap“ érte el; legnépszerűbb, legelterjedtebb lapja az országnak. A külső dolgozóársak egész seregén kívül a szerkesztőségnek annyi belső tagja van, a mennyivel egy magyar lap sem dolgozik; mindegyik rovatot külön vezető dohoz, a helyi tudósítókön kívül, a kik a nap történetét írják. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény felől rendes levelezőn kívül saját külön tudósító értesít közvetlenül; a távirati szolgálat immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hírlap“ arról rögtön ne adjon hí és kimerítő tudósítást. A „Budapesti Hírlap“ politikai cikkeit Kaas Ivor báró, Rakossy Jenő, Balogh Pal írják más kiváló hazai publicistákkal híven a lap független, magyar, pártérdekkel nem ismétő szelleméhez. Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közlelete felől távirati értesülésekkel látnak el rendes levelezők, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községben is bír a lap: a „Budapesti Hírlap“ távirati tudósításai maup márteljesen egy fokon állanak a világsajtó legjobban szervezett hírszolgálatával. Európa összes metropolisaiban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik rögtön megtáviratozzák. A külföldi rendes tudósítókön kívül minden fontosabb esemény felől a szerkesztőség külön kiküldetésű tagjai adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hírlap“ e czélokra havonként oly összeget fordít, mint a mennyi ezelőtt 10 évvel még egy-egy hírlap egész költségvetése volt; de sikerült is elérnie, hogy ma a legjobban, leggyorsabban értesülő organuma a sajtónak. A „Budapesti Hírlap“ Tárcaarovata Teleky Sándor gróf, Tóth Béla, Rakossy Viktor (Sipulusz) és több kiváló írók közreműködése mellett, a lapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A napirovatokat kitűnő zsurndisták szerkesztik s a helyi értesítés ismét legügyesebb tudósítókra van bízva. Rendőrségi és törvéyszéki rovatú külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hírlap“ helyet foglalhat minden csalá adasztalán. A közgazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt a mi tájékozására szükséges. A regényesároknokban csak kiváló írók legújabb műveit közöljük. Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr. egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetésektől vidékről legezelszerűben postaltalvánnyal eszközölhetők következő czim alatt: A „Budapesti Hírlap“ kiadó hivatalának, IV. kerület, kalap-utca 16. szám.

Felölös szerkesztő: Dr. VERES SAMU.

Magán-hirdetések.

Hirdetmény.

3790. szám. — A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **rozsnói kegyes alapítványok** végrehajtatónak **ifj. Varga János** végrehajtást szenvedő elleni 135 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Gesztete község határában fekvő a gesztetei 23. sztk. A I. 1—18. sorsz. a. foglalt 5/8 urb. telekből 75 számú házból és urb. erdő s legelő illetményből ifj. Varga Jánost illető felerészére az árverést 336 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi október hó 10-ik napján d. e. 10 órakor Gesztete községben a községi bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 33 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §- értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1888. évi június 3-án.

A rimaszombati kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.

Hänrich, kir. tszéki bíró.

Hirdetmény.

4690. szám. — A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **özv. Tóth Károlyné** végrehajtatónak **Nagy József** végrehajtást szenvedő elleni 50 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Horka község határában fekvő a horkai 49 sztkövből foglalt 1/8 urb. telekből Nagy Józsefet illető felerészére az árverést 323 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi november hó 26-ik napján délelőti 10 órakor Horka községben a községi bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 32 frt 30 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §- értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rzsombat, 1888. évi július 6-ik napján.

A rimaszombati kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság.

Hänrich, kir. tszéki bíró.

Házeladás.

Rimaszombatban a Tompa Mihály-ut-
ezében a 14-ik szám alatt levő kőből épült
ház, — mely áll 2 utcai, 1 udvari szobá-
ból, konyha, éléskamara és raktár helyi-
ségéből, valamint fatartóból,

szabad kézből eladó.

A tulajdonos ezime megtudható e lap kiadó-
hivatalában. 1—*

Hirdetmény.

3789. szám. — A rimaszombati kir. tszék mint
telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **rozsnyói
kegyes alapítványi pénztár** végrehajthatóan
Virók András és Zsuzsanna végrehajtást szen-
vedő elleni 100 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehaj-
tási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén
lévő Detér község határában fekvő detéri 49. sztkben
A I. 2—16 sorsz. a. foglalt egy egész úrb. telek külső
ségeből Virók Andrást és Zsuzsannát illető egyharmad
részére az árverést 1095 frtban ezennel megállapított
kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt
ingatlanok az 1888. évi október hó 24-k napján d. e.
10 órakor Detér községben a községi bíró házában meg-
tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási
áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok bees-
árának 10%-át vagyis 100 frt 50 krt kö-zpénzben vagy
az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított
és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazság-
ügymin. teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban
a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz.
170. §-a értelmében a bíróháznak a bíróságnál előle-
ges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt
át szolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1888. évi június hó 3. napján.
A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.

Hánrich, kir. tszéki bíró.

A véghlesi

„Vera-forrás savanyuvize.“

Felsőmagyarországnak legkitűnőbb és leg-
tisztább szénsavdus savanyuvize

ugy mint a Gieshübli

a bort nem festi.

Kapható bizottmányi raktárunkban:

KERN ADOLF urnál Rimaszombatban,
valamint:

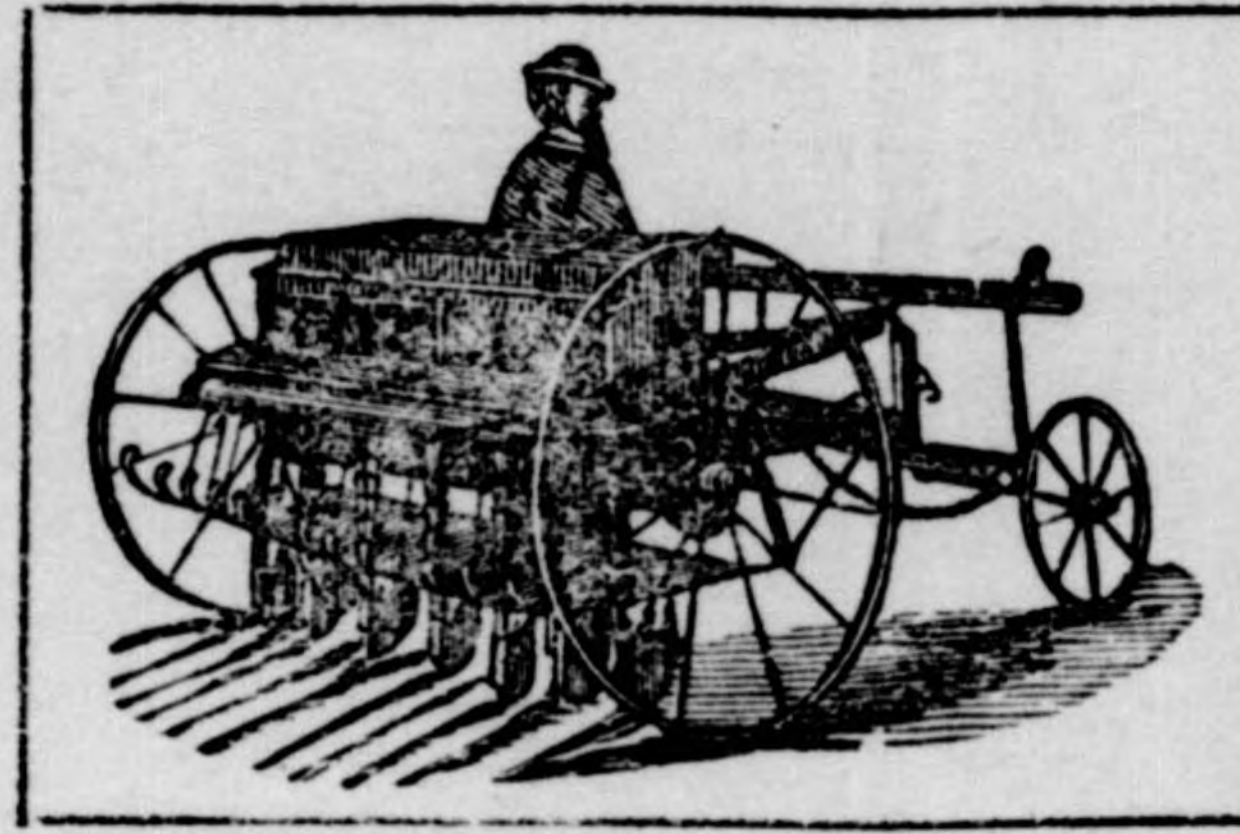
a „Vera-forrás“ kezelősegnél
Véghelesen. (Zólyommegye.)

A véghlesi „Vera forrás“ kezelősege.

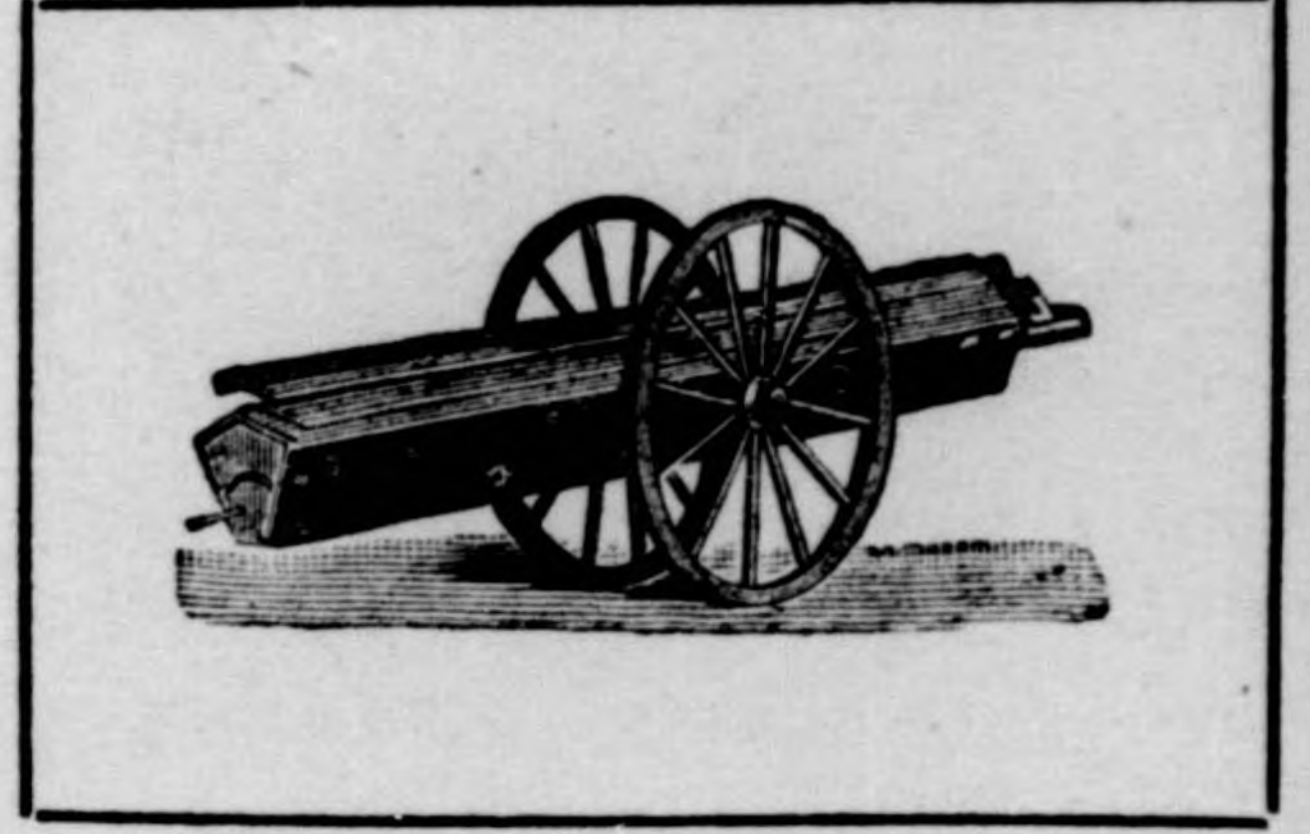
FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje Kassán, eperjesi-ut 6. sz.

ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gon-
dosan gyártott jó hírnevű gépeit, nevezetesen:

Sorvető gépeket,
Szórvető gépeket,
Ekéket, Boronákat,
Hengereket, Lókapákat,
Tengeri morzsolókat,
Borsajtókat és szőlőzúzókat;

továbbá mindennemű:

5—6

Szivattyúkat, gőzgépeket és gőzkazánokat, Szeszgyár-berendezéseket.

Gepeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban.

Gazdasági gépeink képes valamint öntödénk gyártmányai árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

Hirdetmény.

881. szám. — A nagyrozei kir. járásbíró mint
telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **magyar
királyi kincstár** végrehajthatóan **ifj. Mauks
János** végrehajtást szenvedő elleni 39 frt 94 k adó-
követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszom-
bati kir. törvényszék (a nagyrozei kir. járásbíró) ter-
ületén lévő Vizesrét község határában fekvő ifj. Mauks
János tulajdonát képező vizesréti 106 sztkben foglalt
birtokára az árverést 547 frtban ezennel megállapított
kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt
ingatlanok az 1888. évi november hó 21-ik napján dél-
előtti 9 órakor Vizesrétén a község házában megtartandó

nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól
is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok bees-
árának 10%-át kö-zpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42-
§-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi
november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri
rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban
a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz.
170. §-a értelmében a bíróháznak a bíróságnál előle-
ges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt
át szolgáltatni.

Kelt N.-Rőczén, 1888. évi július hó 13-ik napján.
A nagyrozei kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság

Molitorisz, kir. jbró.

Árverési hirdetmény.

A Rimamurány-Salgótarjáni vasmű-részvénytársaság tulajdonát képező és

1) A Likér, Rima-Brézó, Rima-Bánya, Rimőcza, Rima-Lehota és Válykó községek
határában fekvő **bükkös erdőterületen** ez idén **termett makk f. é. október hó 18-án** d. e. 9
órákor Rima-Brézón — az erdőmesteri hivatal helyiségeiben — tartandó nyilvános árverésen;

2) A veeseklői és salgó-tarjáni községek határaiban fekvő **bükkös erdőterületeken**
ez idén **termett makk f. é. október hó 10-ik napján** d. e. 9 órákor Salgó-Tarjánban a
vasgyárban tartandó nyilvános árverésen —

legtöbbet ígérés útján és kö-zpénzfizetés mellett el fog adatni. A venni szándékozők
tisztelettel meghívattak.

A vétel feltételei és a becslés adatai a rima-brézói erdőmesteri hivatalnál és a ve-
eseklői erdőgondnokságnál addig is megtudhatók.

Rimaszombat, 1888. szeptember 28-án.

MARTON JÁNOS,

a rimamurány-salgótarjáni vasmű-részvénytársaság ügyésze,

1—3

Ma a legkedveltebb és legelterjedtebb lap!

iz éves múlt ill a **Pesti Hirlap** mögött. Tíz év alatt vitta ki, hogy a **legelterjedtebb** magyar lap lett. Ha leg-
elterjedtebb, úgy önkényét érthe öleg a **legkedveltebb** is.

S mint lett az? Erre méltán büszke lehet. Mert becsületesen és lankadatlanul lobogtatta, soha sem
uszva a divat s áramlattal, azt a zászlót, melyet tíz év előtt kítűzött: a **szabadelvűség** zászlaját. Pedig
a legutóbbi tíz év alatt is sokszor rossz idő járt erre a zászlóra... S ha ma — reneteg olvasó-
táborral a háta mögött — dia'almasan tekinthet vissza a Pesti Hirlap e lobogó alatt kivívott sikereire: mélt-
án tölti el megelégedés a multra, bizalom a jövőre nézve.

Szabad elvűség, függetlenség! Ez volt s ez lesz jelszava és iránya jövőre is a Pesti
Hirlapnak.

Függetlenség minden irányban! Ebben rejlik a lap ereje, melynél fogva minden
kötelező tekintetek nélkül megmondhatja az igazat mindenkinek: a **kormánynak** és azt tá-
mogató többségnek ép úgy, mint az **ellenzéknek**. Sohasem hizelegve a **közönség** hullámozó
szeszélyének sem; sohasem a közönség **után**, de mindig **előtte** járva annak.

Ezt a programot, ezt az irányt vallják magukénak azok a különböző
pártállású **kitűnő publicisták**, kik a **Pesti Hirlap politikai és**
társadalmi cikkeit írják.

A politikától eltekintve, a **Pesti Hirlap tároált is legelső**
rendű szépi. oda mi erők szolgáltatják. Ugy, hogy ma nincs
lap, mely tárcaközlemények tekintetében vetélkedhetnék a
Pesti Hirlappal.

De nem vé'elvedhetik — közelsmerés szerint
— a **tartalom bővege, változatossága és**
élénksége dolgában sem. Annyi szóra-
koztató közleményt, tréfás karcolatot,
pikánerát, s a mellé annyi hasz-
nos ismeretterjesztő cikket ma
kétségbevonhatna laul egy
más lap sem hoz.

„PESTI HIRLAP“

Elég legyen a
Mikszáth Kálmán ál-
tal írt. — „**A t. Hazból**“
című — közkeveltségű ország-
gyűlési karcolatokra, továbbá a
fővárosi közgyűlésekről és törvényszéki
esetekről írott mulattató rajzokra, tréfás le-
írásokra, apróságokra, stb. hivatkozni.

A **Pesti Hirlapnak van ma legbővebb**
napihír- színház- és törvénykezési rovata.

A **távirati tudósításokra** oly gondot fordít, hogy
ma már a **hirrovat** (hazai hírek) **nagyobb részét is sürgönyök** képezik,
mert a Pesti Hirlapnak már az express-levél sem jön elég gyorsan.

A **külföldi nevezetesebb politikai és nem politikai eseményekről** pedig az
összes európai fővárosokból saját meglizott tudósítói küldenek —
költséget nem kímélve — mindig lehetőleg kimerítő sürgönyöket.

Specialitását képezi még a Pesti Hirlapnak a mindenki által oly szívesen olvasott
tanulmányos és szórakoztató **szerkesztői üzenetek** rovata, (naponta több, mint az összes
napilapoké egész héten át, mi a szerkesztőség és olvasó közönség között fennléő szíveses
családias viszonyról tesz élénk tanúságot).

S bár a legdiszesebb kiállításban naponta (a hétfőt kivéve) **két teljes ivet** — 16 oldal — fölva-
gott állap. otban ad az olvasó kezébe. külön kedvezményül **hétenként még egy ze sem ellékletet** is kapnak
a lap előfizetői telj. sem ingyen. Oly kedvezmény, minőt ma **egy európai lap sem nyújt közönségének.**

Előfizetés — legcélszerűbben postautalványnyal — a hó bármely napjától kezdve eszközölhető s az előfizetés
pénze a **Pesti Hirlap kiadóhivatalába (Budapest, nádor-utca 7 sz.)** küldendő.

Levelező lapon nyilvánított óhajra a **Pesti Hirlap** egy héttig ingyen és bérmentve kapható.

mutatványul.

Egész évre 14 frt, fél évre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr.

M a k k o l t a t á s.

Disznód község (Felső-Borsodvármegye) határában fekvő 324 holdon, az 1888.
évi tölgy-, eser- és bükkfa makktermés azonnal eladó.
Ajánlatok: **Bilkei-Papp Mihályné** tulajdonos úrnőhöz: **Bolyok-ra** (utolsó p.osta:
Ózd) intézendők.

Összetévesztések kikéülése végett azonban csakis **PESTI HIRLAP** irandó cím gyanánt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 7. sz.